

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-134/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Tajane Šimunović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja EPTISA ADRIA d.o.o., Zagreb, Ulica Pere Budmanija 1, OIB: 28457369235, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: Hrvatske ceste d.o.o., Zagreb, Vončinina ulica 3, OIB: 55545787885 i zajednice ponuditelja Mobilita Evolva d.o.o., Zagreb, Froudeova 5, OIB: 49776278191, China Railway Eryuan Engineering Group Co. Ltd., 3 Tongjin Road, Chengdu, P.R. China, OIB/odgovarajući identifikacijski broj: 10546603405 i Creec Consulting and Supervision Co.Ltd., 3 Tongjin Road, Chengdu, P.R. China, OIB/odgovarajući identifikacijski broj: 91510100201958012A, koju zastupa opunomoćenik Marijan Vešligaj, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Zagreb, Froudeova 9, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 20. kolovoza 2024.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje točke 1. izreke rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-034-02/24-01/153, URBROJ: 354-02/12-24-13 od 30. travnja 2024.
- II. Nalaže se tužitelju da u roku 60 dana od dana dostave ove presude zainteresiranoj osobi zajednici ponuditelja Mobilita Evolva d.o.o., Zagreb, Froudeova 5, OIB: 49776278191, China Railway Eryuan Engineering Group Co. Ltd., 3 Tongjin Road, Chengdu, P.R. China, OIB/odgovarajući identifikacijski broj: 10546603405 i Creec Consulting and Supervision Co.Ltd., 3 Tongjin Road, Chengdu, P.R. China, OIB/odgovarajući identifikacijski broj: 91510100201958012A, nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.250,00 €, dok se u preostalom dijelu zahtjev zainteresirane osobe odbija.

Obrazloženje

1. U izreci označenim rješenjem tuženika, povodom žalbe zajednice ponuditelja Mobilita Evolva d.o.o., China Railway Eryuan Engineering Group Co. Ltd. i Creec

Consulting and Supervision Co.Ltd. (dalje u tekstu: Zajednica ponuditelja), poništava se Odluka o odabiru, KLASA: 003-01/23-04/21, URBROJ: 345-800-820/304-24-03 od 12. ožujka 2024. (dalje u tekstu: Odluka o odabiru), u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S OF2-0048402, predmet nabave: nadzor nad izvođenjem radova izgradnje brze ceste Osijek - Županja, dionica Nuštar – Vukovar, naručitelja Hrvatske ceste d.o.o., Zagreb (točka 1. izreke), te se naručitelju Hrvatske ceste d.o.o., Zagreb (dalje u tekstu: Naručitelj) nalaže nadoknaditi Zajednici ponuditelja troškove žalbenog postupka u iznosu od 8.325,00 € (točka 2. izreke).

1.1. Navedenom Odlukom o odabiru je, kao najpovoljnija u predmetnom postupku javne nabave, odabrana ponuda EPTISA ADRIA d.o.o., ovdje tužitelja.

2. Tužitelj je sadržajno ustao s tužbom protiv točke 1. izreke rješenja tuženika, u kojoj ističe da je točkom 30.1. dokumentacije o nabavi (u daljnjem tekstu: DON) Naručitelj propisao mogućnost oslanjanja na sposobnost drugih gospodarskih subjekata, a točkom 30.2. DON-a je propisao da su usluge iz stavke 1.1. Troškovnika ključne usluge koje izvršava isključivo sam ponuditelj ili bilo koji od članova zajednice gospodarskih subjekata. Prema tome, Naručitelj točkom 30.2. DON-a nije propisao ograničenje ili isključenje instituta oslanjanja na sposobnost drugih subjekata (odnosno, nije ograničio primjenu točke 30.1. DON-a), nego je isključio mogućnost ustupanja toga dijela predmeta nabave podugovarateljima ili subjektima na koje se ponuditelj oslanja. Pritom tužitelj drži jasnim da su instituti oslanjanja i ustupanja dijela predmeta nabave različiti instituti, te da je Naručitelj točkom 30.2. DON-a isključio primjenu samo jednoga od tih instituta. Stoga smatra da primjena članka 278. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22. – dalje u tekstu: ZJN) ne može derogirati institut oslanjanja koji je dopušten točkom 30.1. DON-a, iz razloga što to nije propisano odredbama DON-a. Ističe da članak 278. ZJN-a ne derogira primjenu članka 273. stavka 1. ZJN-a, jer tako nije određeno u Zakonu niti je Naručitelj tako propisao u DON-u. Članak 278. ZJN-a nema odredbu po kojoj je isključeno oslanjanje na sposobnost drugog subjekta, nego taj članak govori o tome da dio predmeta nabave izravno obavlja ponuditelj, što je ovdje slučaj jer tužitelj izvršava usluge iz stavke 1.1. Troškovnika. Pritom tužitelj smatra da članak 273. stavak 2. ZJN-a nije prekršen jer gospodarski subjekt EPTISA Servicious de Ingegneria S.L. (dalje u tekstu: EPTISA S.), na kojeg se tužitelj oslanja, sudjeluje u izvršenju predmeta nabave, a predmet nabave su usluge stručnog nadzora, neovisno o tome kako je Naručitelj strukturirao Troškovnik te je li ili nije podijelio Troškovnik i/ili uvjete tehničke sposobnosti na stavke/podskupine. Drži da je tuženik u pobijanom rješenju usvojio tumačenje članka 278. ZJN-a kojim se na štetu ponuditelja proširuje učinak i primjena toga članka uvođenjem uvjeta koji u samoj odredbi nisu napisani (da se uz zabranu ustupanja određenog dijela predmeta nabave drugom subjektu podrazumijeva i zabrana oslanjanja na kapacitete drugog subjekta). Tužitelj smatra pogrešnim takvo tumačenje tuženika, jer da je Naručitelj uvjet tehničke sposobnosti iz točke 29.1. DON-a propisao tako da sadržava samo tekst naveden u točki 29.1.A), zajedno s odredbom točke 30.2., rezultat bi bio potpuno onemogućavanje oslanjanja na sposobnost drugih subjekata u ovom postupku javne nabave. Smatra da se oslanjanje na sposobnost drugih subjekata može ograničiti ili isključiti ako tako predvidi zakonodavac, a ZJN ne sadrži odredbu koja ograničava primjenu članka 273. ZJN-a. Budući članak 273. stavak 1. ZJN-a ne predviđa izuzetak od mogućnosti oslanjanja, a takvu odredbu ne sadrži niti članak 278. ZJN-a, to tužitelj drži da je tuženik pogrešno odlučio kada je poništio Odluku o odabiru. Tuženik je u pobijanom rješenju usvojio tumačenje članka 278. ZJN-a kojim se na štetu ponuditelja proširuje učinak i primjena toga članka uvođenjem

uvjeta koji u samoj odredbi nisu napisani (da se uz zabranu ustupanja određenog dijela predmeta nabave drugom subjektu podrazumijeva i zabrana oslanjanja na kapacitete drugog subjekta). Nadalje, tužitelj smatra da je ovakvo tumačenje protivno i pravnom institutu priznavanja sličnih usluga predmetu nabave. Upire na točku 29.1.A) DON-a i na stavke 1.1. Troškovnika, te navodi da ako su usluge tražene točkom 29.1.A) DON-a iste uslugama koje će se pružati u okviru stavke 1.1. Troškovnika, tada je tuženik trebao poništiti DON primjenom članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN-a. Međutim, ako je dopušteno dokazivanje sposobnosti sličnim referencama, tada nema temelja za izjednačavanje uvjeta sposobnosti iz točke 29.1.A) DON-a sa stavkom 1.1. Troškovnika, kako to proizlazi iz tuženikove odluke. Ističe da je Naručitelj u DON-u fragmentirao zahtjeve tehničke sposobnosti, ali iz toga ne smije proizaći ograničenje odredbe članka 273. ZJN-a, jer se uvjet tehničke sposobnosti promatra kao cjelina i tužitelj ga je dokazao, uz primjenu točke 30.1. i 30.2. DON-a. Smatra da je tuženik usvojio rigidno tumačenje DON-a i uvjet tehničke sposobnosti iz točke 29.1. DON-a promatrao tako da su podtočke A) do D) usluge koje su nužno odvojene i nemaju sličnosti, dok iz teksta točke 29.1. ne proizlazi da se cjelokupna tehnička sposobnost koja uključuje podtočke A) do D) ne bi mogla dokazati jednom referencom koja obuhvaća sve traženo. Iz rješenja tuženika može se zaključiti da je podjela referenci iz točke 29.1. na podtočke A) do D) izjednačena s podjelom na grupe, pri čemu se dokaz sposobnosti za jednu grupu predmeta nabave ne može koristiti kao dokaz sposobnosti za drugu grupu. Stoga takvo tumačenje tužitelj smatra protivnim članku 203. ZJN-a, jer se ne radi o uslugama koje bi trebale biti razdvojene, budući je ovo usluga cjelina pa nema razloga da tuženik smatra da uvjet tehničke sposobnosti nije dokazan u ovom slučaju samo zbog toga što je Naručitelj propisao da se usluga iz točke 1.1. Troškovnika ne može ustupiti drugom subjektu. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu tužbeni zahtjev usvojiti, poništiti točku 1. izreke rješenja tuženika i odbiti žalbu žalitelja kao neosnovanu.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenim navodima iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Pritom napominje da se u odnosu na točku 2. rješenja tuženika (troškovi žalbenog postupka koje terete Naručitelja) vodi poseban upravni spor, pod poslovnim brojem: UsII-118/2024. U odnosu na tužbene navode, tuženik citira članak 273. stavak 1. ZJN-a, koji propisuje da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave radi dokazivanja ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta iz članaka 258. i 259. ZJN-a (ekonomska i financijska te tehnička i stručna sposobnost) osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa. Stavak 2. istog članka propisuje da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave osloniti na sposobnost drugih subjekata radi dokazivanja ispunjavanja kriterija koji su vezani uz obrazovne i stručne kvalifikacije iz članka 268. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona ili uz relevantno stručno iskustvo, samo ako će ti subjekti izvoditi radove ili pružati usluge za koje se ta sposobnost traži. Nadalje, članak 278. ZJN-a, tumačenje kojeg je predmet spora, propisuje da u slučaju ugovora o javnoj nabavi radova, ugovora o javnoj nabavi usluga ili ugovora o javnoj nabavi robe koji uključuju poslove postavljanja ili instalacije, javni naručitelj može zahtijevati da određene ključne zadatke, odnosno poslove obavlja izravno sam ponuditelj ili član zajednice ponuditelja. Navedena odredba nalazi se u pododjeljku 5 ZJN-a u kojem se nalaze odredbe koje propisuju institut oslanjanja na sposobnost drugih subjekata, slijedom čega već sama ta činjenica upućuje na zaključak da navedena odredba propisuje iznimku od mogućnosti oslanjanja na sposobnost drugih subjekata i to na način da se njome daje mogućnost naručitelju da,

s obzirom na posebnosti radova, usluga ili roba koje su predmet nabave, u dokumentaciji o nabavi propiše da minimalnu razinu sposobnosti mora ispuniti sam ponuditelj odnosno u slučaju zajednice ponuditelja, član te zajednice. Dakle, smisao navedene odredbe nije zabrana izvršavanja određenog dijela predmeta nabave od strane drugih subjekata, kako to tužitelj pogrešno tumači, već se ista ima tumačiti u kontekstu nužne sposobnosti ponuditelja za izvršavanje određenog dijela predmeta nabave. S tim u vezi tuženik upire na niz presuda Suda Europske unije (predmet C-27/15 od 2. lipnja 2016., C-642/20 od 28. travnja 2022. i dr.), zaključujući kako je iz navedenih presuda razvidno da odredbu članka 278. ZJN-a treba tumačiti u smislu sposobnosti za izvršavanje ključnih poslova odnosno zadataka, a koju sposobnost treba dokazati isključivo ponuditelj ili član zajednice ponuditelja. Protivno navodima tužitelja, ZJN sadrži odredbu (članak 278.) koja isključuje institut oslanjanja na sposobnost drugih subjekata jer se naručitelju kroz predmetnu odredbu daje mogućnost da, uzimajući u obzir posebnosti roba, radova ili usluga koje su predmet nabave, u dokumentaciji o nabavi odredi određene ključne/kritične/bitne poslove ili zadatke sposobnost kojih obavljanja mora dokazati sam ponuditelj. Za dokazivanje sposobnosti obavljanja ključnih poslova ili zadataka ponuditelj se ne može osloniti na sposobnost drugih subjekata jer bi u tom slučaju ti subjekti trebali obavljati ključne poslove odnosno zadatke, što odredbom članka 278. ZJN-a nije dopušteno. Navedenu mogućnost Naručitelj je iskoristio u predmetnom postupku jer DON sadrži točku 30.2. "Odredba o ključnim uslugama" koja glasi: "Sukladno članku 278. ZJN, Naručitelj zahtijeva da u izvršenju ovog predmeta nabave isključivo sam ponuditelj ili bilo koji od članova zajednice gospodarskih subjekata izvršava sljedeću uslugu iz Troškovnika za stavku: 1.1. S obzirom na navedeni zahtjev naručitelja, izvršenje usluge iz prethodne alineje nije dopušteno ustupiti podugovaratelju/ima niti gospodarskom subjektu/ima na čiju se sposobnost ponuditelj oslanja." Dakle, odredbu o ključnim poslovima Naručitelj je, temeljem odredbe članka 278. ZJN-a, uvrstio u DON (točka 30.2.) pa stoga tužitelj neosnovano navodi da derogiranje instituta oslanjanja iz članka 273. ZJN-a nije predviđeno odredbama ZJN-a, niti da je takvo što Naručitelj propisao u dokumentaciji o nabavi. Nastavno tuženik navedenu problematiku dodatno razjašnjava, te dodaje da se tužitelj u svrhu ispunjenja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti iz točke 29.1.A) DON-a oslonio na sposobnost drugog gospodarskog subjekta (EPTISA S.), koji mu je u svrhu dokazivanja posjedovanja propisanog stručnog iskustva ustupio referencu za ugovor o uslugama pod nazivom: "Kompletni stručni nadzor nad izgradnjom autoceste E-80, dionica Prosek – Dimitrovgrad, na koridoru Xc, ukupne dužine 59,6 km" (dalje u tekstu: "Kompletni stručni nadzor nad izgradnjom autoceste"), prema tome, razvidno je da se tužitelj oslonio na sposobnost drugog gospodarskog subjekta za dokazivanje iskustva u pružanju usluga nadzora nad trasom (podtočka 1.1. Troškovnika), iako je za dokazivanje tog iskustva isključena mogućnost oslanjanja na sposobnost drugog subjekta. Iz odredbe članka 273. stavka 2. ZJN-a pak proizlazi da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave osloniti na sposobnost drugih subjekata radi dokazivanja ispunjavanja kriterija koji su vezani uz relevantno stručno iskustvo, samo ako će ti subjekti pružati usluge za koje se ta sposobnost traži, što ovdje nije slučaj. U odnosu na tužbene navode prema kojima odluka tuženika ide u smjeru izjednačavanja reference tehničke sposobnosti iz točke 29.1. DON-a sa stavkama Troškovnika, tuženik nastavno u očitovanju sadržajno citira tu točku, nakon čega zaključuje kako iz iste jasno proizlazi da je Naručitelj, u svrhu ispunjavanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, tražio dokazivanje iskustva u pružanju usluga obuhvaćenih predmetom nabave (građevinski nadzor – trasa), pri čemu je omogućio dokazivanje iskustva

referencama koje se odnose na slične usluge te je propisao koje usluge će smatrati sličnim. Istovjetan princip Naručitelj je slijedio i u ostalim odredbama točke 29.1. (B. – D.), slijedom čega tužitelj neosnovano navodi da Naručitelj točkom 29.1.A) nije dopustio dokazivanje sposobnosti sličnim referencama pa u tom smislu nije utvrđena osobito bitna povreda iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN-a, jer je Naručitelj uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisao sukladno članku 256. stavku 4. ZJN-a. Na kraju, tuženik drži bespredmetnim i nepotrebnim polemiziranje tužitelja o fragmentiranju uvjeta tehničke i stručne sposobnosti. Naime, Naručitelj je propisujući uvjet tehničke i stručne sposobnosti u pravcu dokazivanja iskustva u pružanju usluga istih ili sličnih predmetu nabave propisao usluge koje predstavljaju predmet nabave (točke troškovnika) pri čemu je za svaku od tih usluga ujedno propisao i mogućnost dokazivanja iskustva u pružanju usluga sličnih predmetu nabave te je jasno odredio koje će usluge smatrati sličnim. Navedeno samo po sebi ne predstavlja ograničenje ili derogaciju odredbi o oslanjanju na sposobnost drugih subjekata (članak 273. ZJN-a), međutim, kako je Naručitelj u točki 30.2. DON-a propisao da ključnom smatra uslugu iz podtočke 1.1. Troškovnika (građevinski nadzor - trasa), te je za tu uslugu propisao da ju nije dopušteno ustupiti podugovaratelju niti subjektu na čiju sposobnost se ponuditelj oslanja, a za tu je uslugu tražio dokazivanje sposobnosti (na način propisan točkom 29.1.A) DON-a), to je time Naručitelj za dokazivanje stručnog iskustva u pružanju ključnih usluga isključio mogućnost oslanjanja na sposobnost drugih subjekata budući ti subjekti ne bi mogli sudjelovati u izvršenju ugovora u navedenom dijelu. Dakle, tekst točke 29.1. DON-a ne može se promatrati izdvojeno, ne uzimajući u obzir ostale odredbe DON-a, već DON treba sagledavati kao cjelinu iz koje u konkretnom slučaju proizlazi da je Naručitelj u odredbama o oslanjanju propisao odredbu o ključnim uslugama sukladno članku 278. ZJN-a, sposobnost pružanja istih je propisao kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti te je Naručitelj na taj način onemogućio da se u pogledu ključnih usluga ponuditelj može osloniti na sposobnost drugih subjekata. S tim u vezi tuženik dodaje kako je tužitelj tehničku i stručnu sposobnost iz točke 29.1. DON-a mogao dokazati jednom referencom da je sam imao iskustva u pružanju usluga istih ili sličnih predmetu nabave propisanih u točki 29.1.A) – D) DON-a, međutim, razvidno je da tužitelj ne posjeduje iskustvo koje je u svrhu dokazivanja sposobnosti Naručitelj propisao u toj točki, jer se za dokazivanje te sposobnosti u cijelosti oslonio na sposobnost drugog subjekta koji mu je ustupio referencu kojom su obuhvaćene sve usluge koje je Naručitelj propisao u navedenoj točki DON-a. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba, ovdje Naručitelj, u odgovoru na tužbu pridružuje se tužbenim navodima tužitelja smatrajući da je pobijanim rješenjem tuženika pogrešno primijenjeno materijalno pravo, pogrešno utvrđeno činjenično stanje te da je počinjena bitna povreda upravnog postupka. Nastavno u očitovanju detaljno iznosi razloge zbog kojih smatra da osporeno rješenje tuženika nije na zakonu utemeljeno, a koji se posebno ne iznose, jer je po toj osnovi Naručitelj imao pravo izjaviti tužbu te u svojstvu tužitelja štiti svoja prava i interese.

5. Zainteresirana osoba, ovdje Zajednica ponuditelja, u odgovoru na tužbu, vezano na tužbene navode da članak 273. stavak 2. ZJN-a nije prekršen jer gospodarski subjekt (EPTISA S.) sudjeluje u izvršenju predmeta nabave (usluge stručnog nadzora), ističe da se tužitelj oslonio na drugi gospodarski subjekt, između ostalog, i u pogledu traženog prethodnog iskustva u izvršenju usluge koje obuhvaća stručni nadzor nad izgradnjom trase, a koji gospodarski subjekt će u predmetnom

postupku izvršavati usluge geotehničkog nadzora. Citira odredbu članka 273. stavka 2. ZJN-a te zaključuje da je tuženik u pravu kada je usvojio žalbu, jer tužbeni navodi ukazuju da tužitelj ustraje u pogrešnom pravnom tumačenju citirane zakonske odredbe, a prema kojem tumačenju je dovoljno da subjekt na kojeg se ponuditelj oslanja izvršava (bilo koji) dio predmeta nabave, iako ista odredba izričito govori da je potrebno da bi taj subjekt morao obavljati (barem dio) poslova za koju se sposobnost traži, odnosno u pogledu kojih se je ponuditelj oslonio na taj subjekt. Smatra pogrešnim i tumačenje tužitelja vezano za primjenu članka 278. ZJN-a, što nastavno detaljnije obrazlaže, zaključujući da je iz citiranih odredaba ZJN-a i DON-a jasno da je Naručitelj odredio da ključne poslove mora obavljati ponuditelj ili član zajednice od kojih najmanje jedan mora imati i iskustvo u izvršenju ključne usluge – nadzora nad trasom. Vezano na tužbene navode prema kojima Naručitelj u DON-u fragmentira zahtjeve tehničke sposobnosti, te da se iz rješenja tuženika može zaključiti da je podjela referenci iz točke 29. 1. na podtočke A) do D) izjednačena s podjelom na grupe, Zajednica ponuditelja smatra da se u ovoj fazi postupka o tome više ne može raspravljati, jer ukoliko je tužitelj držao da predmetna dokumentacija o nabavi ne bi bila zakonita, mogao je protiv iste izjaviti žalbu. Neovisno o tomu, ističe da iz DON-a jasno proizlazi da se od ponuditelja traži iskustvo u uslugama koje su izričito propisane podtočkama od A) do D) točke 29.1., te da ne postoji nikakva prepreka da ponuditelj predmetno iskustvo dokaže samo jednim ugovorom, koji je obuhvaćao sve tražene usluge iz tih podtočaka, ali se pritom u slučaju oslanjanja na sposobnost drugog subjekta svakako mora primijeniti članak 273. stavak 2. ZJN-a odnosno subjekt na koji se ponuditelj oslanja mora izvršavati dio svake od usluga iz opisanih podtočaka, što za uslugu iz točke 29.1.A) – stručni nadzor nad trasom, nije moguće, jer istu mora izvršavati isključivo ponuditelj ili član zajednice ponuditelja. Slijedom svega navedenoga, Zajednica ponuditelja predlaže odbiti tužbeni zahtjev te tužitelju naložiti plaćanje troškova sastava odgovora na tužbu u smislu Tbr. 27. Odvjetničke tarife, uz uvećanje od 20% po Tbr. 40. Odvjetničke tarife, u ukupnom iznosu od 1.250,00 €, uvećano za PDV, odnosno ukupno 1.500,00€.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje u tekstu: ZUS), odgovori na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba dostavljeni su tužitelju.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je poništio Odluku o odabiru, pri čemu je za svoju odluku naveo argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

9. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe, te očitovanja tuženika i Zajednice ponuditelja, kao i dokaze priložene svezu spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama i dokazima koji su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je, pravilnom primjenom u rješenju navedenih odredaba ZJN-a i DON-a, osnovano zaključio da tužitelj nije dokazao ispunjavanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti zahtijevane točkom 29.1. DON-a, u vezi točke 30.2. DON-a, a što je imalo za posljedicu poništavanje predmetne Odluke o odabiru tužitelja kao najpovoljnijeg ponuditelja.

10. Pritom je tuženik dao detaljnu i jasno obrazloženu analizu razloga kojima se rukovodio zaključujući da su žalbeni navodi Zajednice ponuditelja osnovani, a koje razloge, zbog nepotrebnog ponavljanja, u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni

na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava.

11. Naime, i po ocjeni ovoga Suda, tuženik je, tumačeći mjerodavne odredbe članka 273. i članka 278. ZJN-a te točku 29.1. i točku 30.2. DON-a u njihovoj međusobnoj povezanosti, pravilno ocijenio da se tužitelj, kod dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti iz točke 29.1. DON-a, oslonio na sposobnost drugog gospodarskog subjekta (EPTISA S. - koji mu je u tu svrhu ustupio referencu za ugovor "Kompletan stručni nadzor nad izgradnjom autoceste", kao i dodatnu stručnjakinju za poslove pomoćnice nadzornog inženjera nad geotehničkim radovima), iako navedeni subjekt neće pružati usluge za koje se ta sposobnost traži, već će sudjelovati u izvršavanju ugovora samo u dijelu koji se odnosi na usluge geotehničkog nadzora (podtočka 1.3. Troškovnika). Također je pravilna ocjena tuženika da se tužitelj, kod dokazivanja iskustva za pružanje ključnih usluga (građevinski nadzor nad trasom - podtočka 1.1. Troškovnika), oslonio na sposobnost drugog gospodarskog subjekta (EPTISA S.), iako je za dokazivanje iskustva propisanih ključnih usluga isključena mogućnost oslanjanja na sposobnost drugog subjekta, jer taj subjekt ne može izvršavati ugovor u dijelu koji se odnosi na ključne poslove, s obzirom da je točkom 30.2. DON-a propisano da ključne usluge izvršava isključivo sam ponuditelj, koji je, međutim, propustio dokazati da upravo on ima traženo iskustvo za pružanje ključnih usluga, a što sve ukazuje na neosnovanost tužiteljevih prigovora po toj osnovi.

12. Tužitelj neosnovano smatra da su ispunjeni uvjeti za poništavanje DON-a zbog osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN-a, odnosno iz razloga jer kriteriji za odabir gospodarskog subjekta nisu određeni sukladno člancima 256. – 259. ovoga Zakona. Za takve tvrdnje, naime, nema podloge u ovdje mjerodavnim odredbama DON-a, iz kojih proizlazi da je naručitelj, u svrhu ispunjavanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, tražio dokazivanje iskustva u pružanju usluga obuhvaćenih predmetom nabave (građevinski nadzor – trasa), pri čemu je omogućio dokazivanje iskustva referencama koje se odnose na slične usluge te je propisao koje usluge će se smatrati sličnim u svim odredbama točke 29.1. DON-a (koje su označene slovima od A) do D), na koju okolnost osnovano ukazuje i tuženik u odgovoru na tužbu.

13. Kako je, dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo obrazložene razloge, sukladno članku 425. stavku 3. ZJN-a, to ovaj Sud nije našao osnove rješenja tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo tim više što tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari.

14. Na kraju, uvažavajući postignuti uspjeh u sporu, Zajednici ponuditelja, ovdje zainteresiranoj osobi, priznati su troškovi zastupanja po odvjetniku, i to za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV, u ukupnom iznosu od 1.250,00 €, sukladno Tbr. 27. stavku 1. alineji 2., Tbr 46. i Tbr. 52. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23. – dalje u tekstu: Tarifa), a sve temeljem odredbe članka 144. stavka 1., 2. i 3. i članka 147. stavka 1. ZUS-a. U preostalom dijelu zahtjev je odbijen, jer se u konkretnom slučaju radi o (jednom istom) podnesku (odgovor na tužbu), u kojem su razlozi sadržajno identični za sve članove Zajednice ponuditelja, a koji u postupku javne nabave nastupaju jedinstveno kao jedan ponuditelj, pa ovaj Sud nalazi da povišenje tarifne stavke za zastupanje više osoba ne predstavlja opravdani izdatak kakav ima u vidu članak 144. stavak 1. ZUS-a.

15. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 20. kolovoza 2024.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Broj zapisa: **9-3086b-5406d**

Kontrolni broj: **0b7d7-3725e-fbf19**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Evelina Čolović Tomić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.